

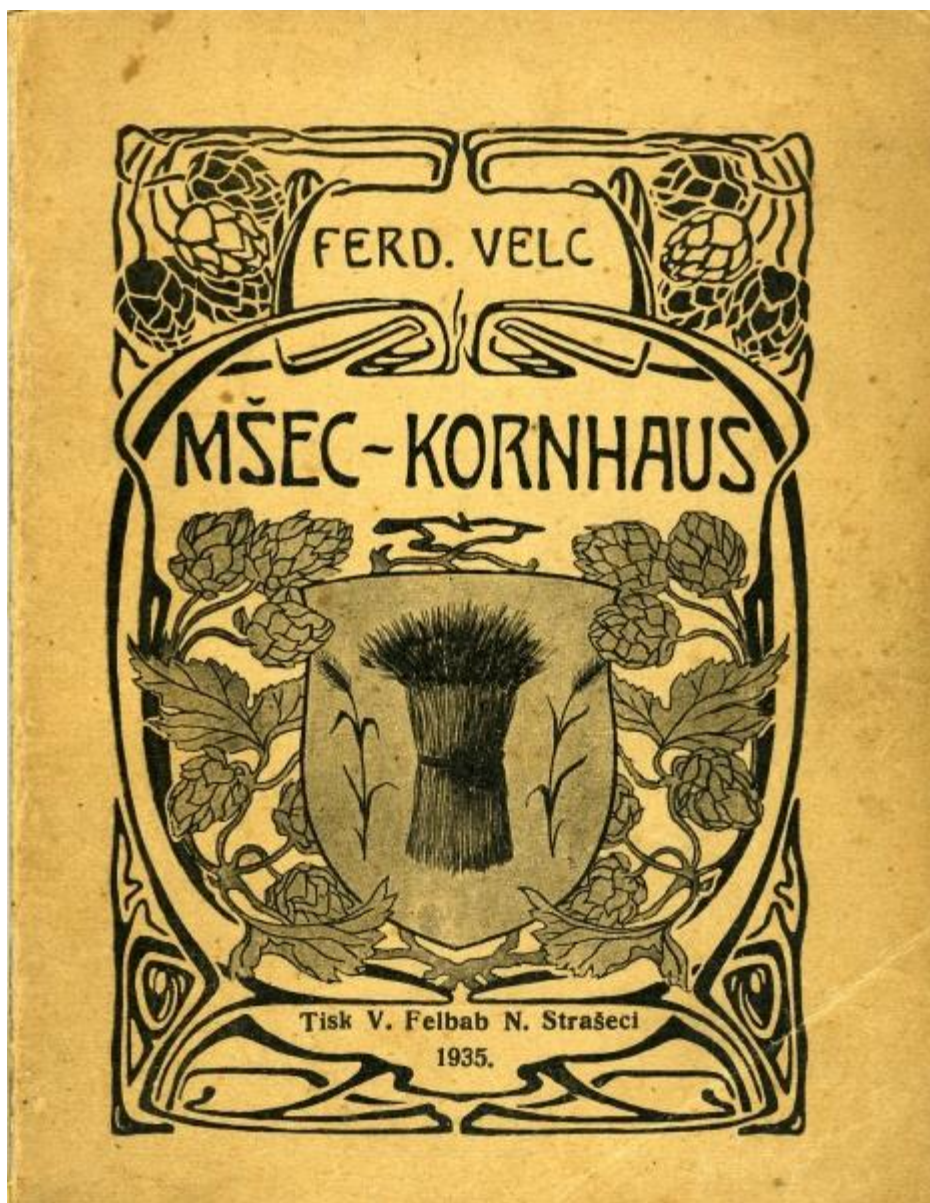
3.září 2016 – Mšec, trasa kolem rybníků a návštěva u Hrdličků

Jedeme brzy ráno v sobotu. Cíl Mšec. Již něco kolem půl deváté hledáme místo k zaparkování. Protože projíždíme kolem rybníka, kudy vede naše stezka, rozhodujeme se, že nebudeme parkovat ve městečku, ale někde u hráze. Ale do městečka se chceme podívat. Takže nejprve si Mšec projedeme autem. Městys je rozložen na docela slušném kopci a je plný ostrých zatáček.

Bydlí zde necelá tisícovka obyvatel. Název Mšec je původem zdobnějším tvarem ke slovu

mech. V historických pramenech českých i německých, Mšec často vystupuje pod názvem *Kornhaus*. Dle jazykovědců jde o odvozeninu z německého slova *Kornhûs*, znamenajícího „sýpka, špýchar, obilnice“

Městys leží na území přírodní rezervace Džbán. V obci můžeme vidět zdejší lidovou architekturu – stavby s neomítnutou stěnou z místního lomového kamene provedená

technikou zdění nasucho, tj. bez použití malty.

V roce 1767 cvičily v okolí Mšece čtyři pluky císařské armády. Do vojenského ležení se přijel podívat i císař Josef II., kterého doprovázeli generálové Laudon, Wit, Prink a Kraska.

Dominantou obce Mšec je kostel sv. Kateřiny Alexandrijské, který byl postaven na místě staré gotické tvrze.

Další památkou je místní zámek, který nechal v roce 1613 vystavět Matyáš Štampach ze Štampachu, hejtman kraje slánského. Jako místo pro stavbu svého sídla vybral pozemek bývalé tvrze. Zanedlouho po jeho smrti zámecký areál přešel do rukou Schwarzenberků, kteří budovu úsporně přestavěli a až do 20. století tu měli i svůj archiv.

Nyní je tato památka ze 17. století je širší veřejnosti běžně nepřístupná, sídlí tu totiž základní a mateřská škola a příležitostně tu byli ubytovaní i česáči chmele.

A po malé projíždce městečkem, se vracíme zpět na hráz Červeného rybníka. Hned kousíček od hráze necháme auto a vydáváme se na turistickou stezku – modře značenou.

Červený rybník patří do soustavy Lodenických rybníků. Ty byly vybudovány na Loděnickém potoce – a vznikla zde celá kaskáda rybníků. Ve směru toku se jmenují: Třtický, Nový, Bucký, Punčocha, Mlýnský, Pílský, Červený a Loděnický.

Hlavní chovnou rybou zdejší oblasti je kapr, doplňkovými rybami jsou štika, candát, sumec, peleď a marena. Na opukovém podkladě je voda zásaditější a tedy vhodnější pro život ryb. Je jimi zásobováno Rakovnicko, Lounsko, Chomutovsko, Kladno a Slaný. Výlov rybníků se provádí jednou za dva roky, a to na podzim. Na Mšecku, které je ve srážkovém stínu, přispívají rybníky ke zlepšení vodního režimu, zvyšují vlhkost vzduchu a mohou být využity k zavlažování. Rybníky jsou také významnou rekreační oblastí. Rybníky jsou chovné, rybolov není povolen!

Ze silnice odbočujeme na nezpevněnou stezku. Kousek od silnice je viditelná naučná tabule, která patří již do Naučné stezky Novostrašcko. Jdeme kolem Červeného rybníka a nad námi je velická chatová osada. S koncem rybníka ale končí i naše stezka, takže jdeme po posekaném poli a u dalšího – nyní již Pílského rybníka – se na stezku opět napojíme. Procházíme kolem chat obklopenými moc pěknými lesy. Škoda, že je takové sucho – určitě by zde rostly houby.

Jsme u rybníka Punčocha - na protějším břehu je oblý poloostrov s chatami. Od Punčochy dojdeme na malé rozcestí, kde se stezky dělí.

A photograph of a tree trunk with several directional signs attached. The signs are white with black text and some have colored arrows. The signs indicate distances to various locations: RYB. PUNČOCHA, BUCKÝ RYBNÍK, POD MALÝM LOUŠTÍNEM, ŘEVNIČOV, ČERVENÝ RYBNÍK, MŠEC, SMEČNO, LIPINA, and NOVÉ STRAŠECI. There is also a green sign with a logo and text about supporting tourist trails.

Za hájovnou se napojíme na hlavní silnici s velkým provozem.

Chvíli jdeme po silnici kolem chmelnic, ale provoz je tak hustý, že raději opět vstoupíme do lesa a vracíme se nad chatovou osadou zpět k červenému rybníku a k autu. Výlet sice jen na dopoledne, ale i tak jsme opět poznaly kousek naší krásné krajiny

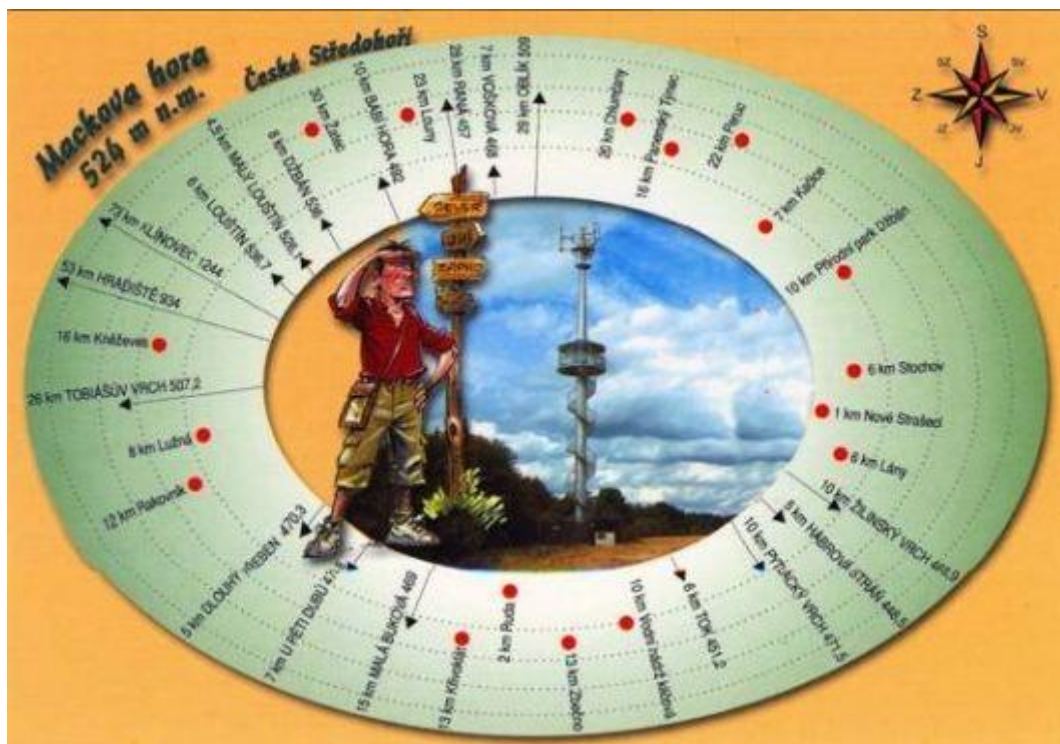

Sedneme do auta a míříme do Nového Strašecí, kde chceme ještě najít rozhlednu. Není to tak daleko a rozhlednu vidíme již zdaleka. Je na Mackově hoře.

Chvíli jedeme polní cestou opět kolem chat. Parkujeme téměř pod rozhlednou.

Rozhledna na Mackově hoře - 524 m n. m. - vznikla v roce 2001, kdy ji nechala vybudovat telekomunikační společnost Telefonica O2. Konstrukčně ji navrhl Ing. Janata jako moderní trubkový stožár ovinutý schodištěm. Kovová konstrukce prvotně sloužila pro radiotelekomunikační účely. Po zaplacení důchodcovského vstupného 10 Kč, dostaneme pohlednici a hurá vzhůru.

Věž je vysoká 36 metrů a na vyhlídkovou plošinu ve výšce 21 metrů vede 98 točitých schodů. Po vystoupaní budete odměněni pohledem na horu Říp, Lovoš, Milešovku, Klínovec, území přírodního parku Džbán, křivoklátské lesy a také část Nového Strašecí. Pro lepší orientaci návštěvníků jsou připraveny orientační tabule, umístěné na ochozu. Od roku 2008 je vyhlídková plošina pod správou města Nového Strašecí

Výlet sice jen na dopoledne, ale i tak jsme opět poznaly kousek naší krásné krajiny.

